

Když dopili kávu, Nicol vstala a šla zaplatit účet k baru. Patrick sledoval křivku jejího těla, její pevný hrudník obepnutý přiléhavým rolákem a její hezky tvarovaný zadek ve stretchových džínách. Také mu neušlo mírné vzrušení v restauraci, když se skoro všichni chlapi otočili k baru a pozorovali totéž, co Patrick. Potom se otočili k místu, odkud ta kráska vstala, a zkoumali, s kým to vlastně sedí. Patrick se napřímil a nenápadně vypnul hrud', aby byla vidět jeho atletická postava. Naparoval se jako krocan. Ta situace neušla ani Nicol, ale na takové reakce byla zvyklá, už se nečervenala tolik, jako když se jí to stávalo dřív. Samozřejmě jí to dělalo dobře, jako každé jiné půvabné ženě.

Přistoupila k Patrickovi a řekla: „Už můžeš vyfouknout.“

„Já dechám normálně. Jak jsi to myslela?“ zeptal se Patrick.

„No, máš nějak nafouklý prsa,“ zahihňala se Nicol.

„Já jsem se jenom protahoval a rovnal si záda,“ bránil se Patrick.

„Vždyť já vím,“ chlácholila ho Nicol. „Tak se na mě už nemrač,“ odprosila a políbila ho.

„Já se na tebe nemračím,“ vstal hrdě Patrick tak, aby ho každý viděl, a polibek opětoval. „Ty moje princezničko.“

I když byli krátce po obědě, začal se Patrickovi stahovat žaludek a cítil tlak pod hrudníkem. Sám ale dobře věděl, že to není od hladu.

Ještě ten večer se vlakem rozjeli do nedalekého města. Ve vlaku cítil tentýž pocit jako v restauraci, kdy je každý pozoroval, jako kdyby úplně nezapadali do společnosti

v jejich vagóně. Mezi většinou cestujících byli lidé, kteří jeli z práce, většinou z továren, a studenti vracející se ze škol. Byla to svým způsobem pravda, že vzhledem a pohodovou náladou nezapadali do davu, jelikož Patrick byl oblečen do světlých džínů, kožené bundy, sportovních bot, měl v uchu náušnici a vlasy učesané na patku, dlouhé až pod bradu. Nicol měla zelené džíny, krátkou koženou bundu ve tvaru V, která ještě víc zvýrazňovala její útlý pas a hezky tvarované boky, měla vyčesané dlouhé vlnité vlasy a na nohou vysoké černé kozačky. Patrick se cítil jako v nějakém filmu o Jamesi Bondovi. Silák s kráskou, kterému každý uhýbá. Tento pocit si Patrick vychutnával, i když věděl, že to bude jen na omezenou dobu.

Dojeli do stanice, a když vystoupili, Patrick řekl: „Viděla jsi ty pohledy, jak nás všichni pozorovali?“

„Ne, nevšimla jsem si.“

„Tebe pohledem svlíkali a mě propichovali,“ smál se Patrick, hned nato se zasmála i Nicol. „Tak mě tedy veď, já se tu nevyznám,“ změnil téma Patrick.

„Je to jenom kousek,“ ubezpečila ho Nicol.

Přišli k velikému a pravděpodobně zrekonstruovanému hotelu. To udělalo na Patricka dojem: „Nečekal jsem takovej hotel, co tu budem dělat?“

„Tancovat, hlupáčku. Dole ve vinárně hraje kapela a tancuje se tam.“

„Já polku neumím,“ poznamenal ironicky Patrick, zvyklý na diskotéky a podobné moderní párty.

„Tak se budeš alespoň dívat,“ vrátila mu jeho ironii.

Ve vinárně bylo jen několik mileneckých, možná i manželských párů. Když je číšník ve smokingu uvedl